

Escac i mat a la família

Fill de Caïn

Direcció: Jesús Monllaó Plana

Intèrprets: José Coronado, David Solans, Julio Manrique, Maria Molins

Producció: Espanya, 2013.

Durada: 92 min. Thriller ★★★

LLUÍS BONET MOJICA

“Quina família no té secrets?” és la pregunta que Jesús Monllaó es va plantejar després de llegir l'exitosa novel·la, titulada a l'original literari *Querido Caïn*, que l'escriptor i psicòleg educatiu Ignacio García-Valiño va publicar el 2006. Autor de curts premiat, el tarragoní Jesús Monllaó filma ara un solvent, captivador debut en el llargmetratge amb aquest thriller psicològic que entrecreu elements com l'aparent felicitat familiar, els escacs, la mentida com a recurs defensiu i el trastorn esquizoide.

Tot sembla idíl·lic en el dia a dia de la família protagonista. Un pare (el sempre convincent José Coronado) adinerat i amb activi-

Fill de Caïn, de Jesús Monllaó

tats benèfiques que disfressen el seu fi olfacte per detectar inversions. Una mare (Maria Molins) també presumptament feliç. Tenen una filla petita que és la niqueta dels ulls del progenitor i també un fill adolescent realment problemàtic. Perquè Nico (inquietant actuació del debutant David Solans) és un noi silenciós però molt intel·ligent, que ho observa tot. Sent una desmesurada passió

pel joc dels escacs i està terriblement allunyat del seu pare. Alguna cosa els està distanciant cada vegada més.

A l'escenari de la luxosa i moderna residència d'aquesta família immersa en les seves pròpies mentides, no triga a comparèixer un psicòleg (l'actor i director teatral Julio Manrique) que ha de rescatar Nico de la seva pertinaç actitud antisocial. “La psicologia no podrà dir mai la veritat sobre la bogeria, perquè és la bogeria la que posseeix la veritat de la psicologia”, va afirmar el filòsof i psicòleg Michael Foucault.

A la pel·lícula (i que ens perdonin els psicòlegs, sempre tan necessaris) es pot sentir el següent diàleg: “La meva dona va acudir durant anys al psicòleg i es va suïcidar”. Cosa per desgràcia infreqüent en un cinema procliu a l'efectisme i els subterfugis emocionals, especialment al terreny del thriller psicològic, *Fill de Caïn* causa impacte en l'espectador, el manté en constant tensió. És cert que al final es perceben concessions en el guió, però és una pel·lícula pertorbadora i apassionant. ●